

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

Nr. ref. 368/2010
Nr. petiție 7948/07.10.2010

Către,

European Committee Human Rights Hungarians Central Europe

Urmare memoriului înregistrat cu nr. 7948/07.10.2010, vă transmitem alăturat copia Hotărârii nr. 228/08.06.2011 prin care Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării s-a pronunțat cu privire la faptele sesizate.

Cu respect,

Vasile Alexandru Vasile
Membru Colegiul Director

Adresa: P.O. Box2492 CL Den Bosch KVK 41211689.

Consilier juridic drd. Daniel Vasile

Piața Valter Mărăcineanu 1-3, sector 1,
București, Tel / fax 021-312.65.78/79/85
www.cncd.org.ro

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**HOTĂRÂREA NR. 228
din data de 08.06.2011**

Dosar nr.: 368/2010

Petiția nr.: 7948/07.10.2010

Petent: European Committee Human Rights Hungarians Central Europe.

Reclamat: Poliția Săvădisla, Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, Consiliul Local Săvădisla, Consiliul Județean Cluj, Primarul com. Săvădisla.

Obiect: Lipsa plăcuțelor și afișelor de informare în limba maghiară de pe clădirea și din curtea Poliției Săvădisla, inscripționarea autovehiculelor poliției Săvădisla.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

I.1.1. European Committee Human Rights Hungarians Central Europe, cu adresă de comunicare, P.O. Box2492 CL Den Bosch, KVK 41211689 .

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului:

I.2.1. Poliția Săvădisla, cu sediul în Comuna Săvădisla, Nr. 341, județ Cluj.

I.2.2. Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, cu sediul în Cluj-Napoca, Str. Traian, Nr.27, județ Cluj

I.2.3. Consiliul Local Săvădisla cu sediul în Savadisa Str. Principala Nr.35, , județ Cluj.

I.2.4. Consiliul Județean Cluj, cu sediul în Cluj-Napoca, B-dul 21 Decembrie 1989, Nr.58, județ Cluj.

I.2.5. Primarul Comunei Săvădisla, cu adresa de corespondență în comuna Săvădisla, nr.35, jud. Cluj.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

1. Petentul face referire la faptul că Poliția Săvădisla nu respectă legea administrației publice locale, în ce privește afișarea bilingvă a denumirii instituției, a informațiilor de interes public precum și automobilele din dotarea instituției.

III. Procedura de citare.

1. Petentul a fost citat prin adresa nr. 8991/09.11.2010, reclamații au fost citați prin adresele nr.8990/09.11.2010, 8992/09.11.2010, 8993/09.11.2010, 8996/09.11.2010.
2. La termenul de audieri din data de 25.11.2011 părțile nu au fost prezente, reclamații au emis un punct de vedere.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentei.

1. Petentul, prin petiția înregistrată cu nr. 7948/07.10.2010, solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să intervină în ce privește respectarea legii administrației publice locale, nr.215/2001, de a plasa pe teritoriul instituției plăcuțe în limba maghiară.
2. Prin punctul de vedere depus și înregistrat cu nr. 9394/22.11.2010, susține că obiectul sesizării nu-l constituie doar inscripționarea autovehiculelor poliției din Săvădisla, ci și lipsa plăcuțelor și afișelor de informare în limbă maghiară de pe clădire și din curtea Poliției.
3. Petentul consideră că, în ce privește cele două capete de cerere mai sus menționate, competența nu aparține Consiliului Local, respectiv Consiliului Județean, ci dimpotrivă, aceasta obligație este prevăzută în sarcina Poliției Săvădisla.
4. Săvădisla este o comună, unde populația de naționalitate maghiară are o pondere de peste 50%, pe clădirea primăriei sunt afișate plăcuțe bilingve, însă pe clădirea poliției, situată în centrul comunei Săvădisla, nu apare nici o informație în limba maghiară, nici pe clădire nici pe afișierele cu informații de interes public, iar în acest fel populația maghiară poate avea îndoieli în privința statului său de egalitate.
5. Plăcuțele unilingve și/sau informațiile comunicate într-o singură limbă, însuflă multora sentimentul de inferioritate, nu încurajează în cetățeni sentimentul de egalitate. Plăcuțele unilingve sunt simbolul discriminării ascunse. Este limitat dreptul de a avea acces în limba maternă la informații, prin faptul că într-o localitate unde majoritatea populației este de etnie maghiară, pe clădirea poliției nu sunt amplasate plăcuțe bilingve. Astfel, petentul consideră că pe această cale este limitat dreptul persoanelor aparținând minorității maghiare din România de a avea acces la informații de interes public, în limba maternă.
6. Petentul invocă Legea 215/2001, potrivit căreia inscripționarea în limba maghiară este obligatorie, Constituția României, art.120 alin.2, H.G.123/2002, art.12, Carta Europeană a limbilor regionale sau minoritare ratificată de România, legea emisă în acest sens fiind Legea 282/2007, Convenția cadru privind protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg, Declarația Universală a Drepturilor Omului care garantează dreptul de a folosi limba maternă, art.1și art.2, Convenția Europeană privind Drepturile Omului, art.14, protocolul 12., Convenția de la Lisabona.

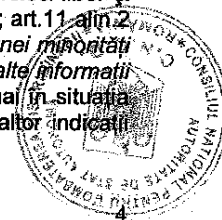
Sușinerile părților reclamate.

1. **Reclamatul, Consiliul Județean Cluj** prin punctul de vedere emis și înregistrat cu nr. 8573/27.10.2010, susține faptul că unitatea teritorială de poliție nu este sub autoritatea Consiliului Local al Comunei Săvădisla, ci în subordinea Inspectoratului de Poliție al Județului Cluj, conform art. 5, alin.1, litera b) din Legea nr.218/2003 privind organizarea și funcționarea poliției Române, nu consideră că în speță au fost încălcate dispozițiile Legii nr. 215/2001.
2. Hotărârea Guvernului nr.1206/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală, cuprinse în Legea administrației publice locale nr.215/2001, nu prevede și această obligație.
3. Prin punctul de vedere, înregistrat sub nr.9418/23.11.2010, Consiliul Județean Cluj, pune în vedere faptul că instituția pe care o reprezintă nu a încălcat prevederile legale, neavând atribuții, în sensul celor expuse mai sus, pe raza comunei Săvădisla.
4. **Inspectoratul de Poliție Județean Cluj**, prin punctul de vedere emis și depus la dosar, înregistrat cu nr. 8821/06.11.2010, precizează că Legea nr.215/2001 a administrației publice locale, care stipulează la art.19 că pentru folosirea limbii materne este necesar ca minoritatea să aibă o pondere de 20% din totalul populației.
5. Legea nr.215/2001 este completată de Hotărârea Guvernului nr. 1206/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a dispozițiilor privitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a folosi limba maternă în administrația publică locală.
6. Legiuitorul face vorbire în hotărârea adoptată doar de plăcuțele bilingve privind inscripționarea denumirilor localităților și a instituțiilor, precizând și modul concret de elaborare a acestora și nu a stabilit o obligație de inscripționare a autoturismelor instituțiilor publice.
7. Realizarea și afișarea de plăcuțe bilingve cu denumirea instituțiilor publice, această sarcină revine, așa cum rezultă din interpretarea art.18 din H.G. 1201/2001 - autorităților publice locale care sunt pasibile a fi sancționate în caz de nerespectare a legii, respectiv președintelui consiliului județean, primarului, secretarului, respectiv secretarului general al unității administrativ-teritoriale, în cazul comunei Săvădisla-primarului sau secretarului comunei și nu conducerii Postului de Poliție din localitate.
8. **Reclamatul, Consiliul Local**, prin primarul com. Săvădisla, prin punctul de vedere înregistrat sub nr.3268/26.05.2011, pune în vedere faptul că, potrivit normelor art.76 alin.4 din legea nr.215/2001, legea administrației publice locale, republicată, autoritățile publice locale au obligația de a asigura inscripționarea denumirii localităților și a instituțiilor publice, de sub autoritatea lor, în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective.
9. Astfel, Consiliul Local al com. Săvădisla nu are competență în speța de față, postul de poliție din comună fiind în subordinea Inspectoratului de Poliție al Județului Cluj.

V. Motivele de fapt și de drept

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), având în vedere întreaga documentație depusă la dosarul cauzei, reține că, în ce privește postul de poliție locală, din com. Săvădisla, inscripționarea denumirii instituției este afișată doar în limba română, informațiile de interes public, afișate la avizierul din cadrul instituției, sunt afișate doar în limba română.
2. În ce privește ponderea populației aparținând minorității maghiare din România, în comuna Săvădisla, reținem că în speță, ponderea populației este de peste 50%.
3. Dispozițiile legale în vigoare, prevăd obligația, în sarcina autorităților locale, de a afișa, inscripționa, informațiile de interes public, bilingv, în funcție de îndeplinirea condiției care privește ponderea populației minoritare.
4. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului, care la art.14 dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."*
5. Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care la art.1 dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.
6. Referitor la drepturile lingvistice, Convenția Cadru pentru Protecția Minorităților Naționale (Monitorul Oficial al României, partea I, nr.82/1995) prevede că: **art. 9 alin.1** *Partile se angajează să recunoască faptul că dreptul la libertatea de expresie a fiecărei persoane aparținând unei minorități naționale include libertatea de opinie și libertatea de a primi și a comunica informații sau idei în limba minoritară, fără ingerințe ale autorităților publice și independent de frontiere. Partile vor veghea ca, în cadrul sistemelor lor lingvistice, persoanele aparținând unei minorități naționale să nu fie discriminate în accesul la mijloacele de informare.alin.4* *În cadrul sistemului legislației lor, partile vor adopta măsuri adecvate pentru facilitarea accesului persoanelor aparținând minorităților naționale la mijloacele de informare, pentru promovarea toleranței și pentru a permite pluralismul cultural.* **art.10 alin.1** *"partile se angajează să recunoască oricărei persoane aparținând unei minorități naționale, dreptul de a folosi liber și fără ingerință, limba sa minoritară, în privat și în public, oral și scris"; art.11 alin.2* *"partile se angajează să recunoască oricărei persoane aparținând unei minorități naționale, de a expune în limba sa minoritară însemne, inscripții și alte informații cu caracter privat, vizibile pentru public".* Se observă, deci, că numai în situația expunerii denumirii locale tradiționale, a denumirilor străzilor și a altor indicații

topografice destinate publicului, se specifică "deopotrivă în limba minoritară" (art.11 alin.3), adică și în limba oficială și în limba minoritară.

7. Constituția României, prevede la **art.4** că (1) Statul are ca fundament unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi. (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. **Articolul 6** (1) Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase. (2) Măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români.

8. Art.16 alin.1 din Constituția României prevede că "Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări." De asemenea **art.20 alin.1** dispune că "Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor, vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și celelalte tratate la care România este parte."

Art.76 alin.4 din **legea nr.215/2001**, legea administrației publice locale, prevede că "Autoritățile administrației publice locale vor asigura înscrisiunea denumirii localităților și a instituțiilor publice de sub autoritatea lor, precum și afișarea anunțurilor de interes public și în limba maternă a cetățenilor aparținând minorității respective, în condițiile prevăzute la alin. (2)".

9. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă condițiile generale ale faptelor de discriminare, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.

10. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, după cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2 prevede că "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:"; **art.2 alin.1** "..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,", precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,".

11. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de art.14 din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că

această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

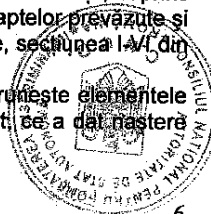
12. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv (vezi Semide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

13. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

14. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

15. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I.A/1 din Ordonanță.

16. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat de a da naștere

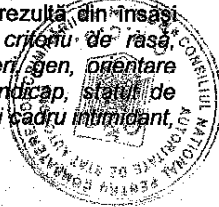
ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

17. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

18. Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant, în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu: origine rasială sau etnică, religie, etc). Din acest punct de vedere discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării.

19. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art.2 al O.G. 137/2000, republicată, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, „pe bază de...”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (*tratamentul diferențiat*) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (*origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, etc.*) invocat de către reclamant (*petent*), constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată pârâtului (*reclamatului*).

20. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.3 din O.G. 137/2000, republicată, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect, și cu atât mai mult în cazul hărțuirii, așa cum este reglementată în art.2 alin.5 al ordonanței mai sus menționate. În cazul hărțuirii, raportul de cauzalitate este direct, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiuitor, în speță „comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convongeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.”

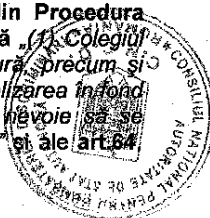
21. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, care prin decizia civilă nr.1530/2009, precum și decizia civilă nr.2758/2009.

Astfel, Colegiul trebuie să analizeze, din întreg probatoriul depus în cauză, măsura în care poate fi reținut un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și un eventual criteriu invocat, respectiv existența unui raport de analogie sau comparabilitate între persoane în privința cărora s-a indus un tratament mai puțin favorabil.

22. În cauza Coleman vs. Attridge Law, Steve Law, cât și în cauza Centrum Voor Gelijkheid van Kansen en Voor Racismebestrijding vs. Firma Feryn NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (nu petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise. Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding vs. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008). În mod similar, potrivit art.20 alin.6 din O.G. 137/2000, republicată, „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea, îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

23. Astfel, Colegiul Director al CNCD are în vedere că în prezenta cauză a fost invocată, de reclamații Consiliul Local Săvădisla – prin Primar al comunei Săvădisla, Consiliul Județean Cluj precum și de către Inspectoratul Poliției Județene Cluj, excepția lipsei calității procesuale pasive, în sensul în care, față de cele trei capete de cerere ale petentului, astfel cum acestea reies din documentația depusă în prezenta cauză, respectiv inscripționarea bilingvă a denumirii poliției din comuna în cauză, a informațiilor de interes public afișate în interiorul sediului poliției precum și afișarea bilingvă a inscripționării autovehiculelor din dotarea poliției și a semnelor de circulație, din comuna în speță, își motivează necompetența.

24. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale art.64

din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul. (3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

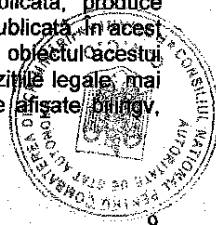
25. Pe cale de consecință, avem în vedere faptul că, în ce privește prezenta cauză, sunt ridicate excepții de lipsă a calității procesuale pasive, pe care Colegiul trebuie să se pronunțe cu prioritate.

Totuși, având în vedere legătura dintre excepțiile invocate și fondul petiției, Colegiul Director al CNCD urmează a uni excepțiile invocate în prezenta cauză, cu fondul petiției.

26. Astfel, față de **primul capăt de cerere**, respectiv inscripționarea bilingvă a denumirii poliției din comuna Săvădisla, având în vedere dispozițiile art.76 alin.4 ale legii nr.215/2001, legea administrației publice locale, Colegiul admite excepția lipsei calității procesuale pasive, invocată de către Consiliul județean Cluj și Inspectoratul Poliției Județene Cluj, respingând excepția invocată de către Consiliul Local prin Primarul comunei Săvădisla, județul Cluj-Napoca, reținând în ce privește acest capăt de cerere, în sarcina autorităților locale – Consiliul Local și Primarul comunei în speță – faptul că sunt incidente dispozițiile art.2 alin.1 și art.10 lit.h ale Ordonanței Guvernului nr.137/2000, republicată.

27. Față de aceste aspecte, Colegiul Director **recomandă** autorităților locale să ia măsurile necesare remedierii situației, și ca pe viitor să aibă în vedere dispozițiile art.76 alin.4 ale legii nr.215/2001, legea administrației publice locale, republicată.

28. Cu privire la **al doilea capăt de cerere**, respectiv inscripționarea bilingvă a informațiilor de interes public, afișate în cadrul instituției poliției locale din comuna Săvădisla, Colegiul Director, față de excepțiile invocate, reține că obligația de afișare bilingvă, în această situație aparține acelei autorități care realizează informarea. Astfel, Colegiul urmează a admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului Local Săvădisla și a Consiliului Județean Cluj, respingând excepția invocată, față de acest capăt de cerere, de către Inspectoratul Poliției Județene, în sensul în care postul de poliție din comuna în cauză, potrivit dispozițiilor legii 218/2002, privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, se află în subordinea IPJ Cluj, acesta având, în virtutea subordonării instituite de legea mai sus menționată, posibilitatea de a verifica conformitatea cu dispozițiile legale, în ce privește actele și faptele instituțiilor locale de poliție aflate în subordine. Astfel, relativ la acest capăt de cerere, Colegiul constată incidența art.2 alin.1 și art.10 lit.h ale Ordonanței Guvernului nr.137/2000, republicată, în sensul în care neafișarea informațiilor de interes public, conform art.76 alin.4 din legea nr.215/2001, legea administrației publice locale, republicată, produce efecte discriminatorii, efecte prevăzute de O.G. nr.137/2000, republicată. În acest sens, Colegiul **recomandă** IPJ Cluj, remedierea situației ce face obiectul acestui capăt de cerere, precum și ca pe viitor să aibă în vedere dispozițiile legale, mai sus prezentate, astfel încât informațiile de interes public să fie afișate bilingv, conform normelor legale în vigoare.

29. Relativ la al treilea capăt de cerere, Colegiul reține că, în ce privește inscripționarea bilingvă a autovehiculelor din dotarea poliției locale, precum și a însemnelor de circulație, în primul rând, legea nu prevede o asemenea obligație, și în al doilea rând, inscripționările în speță sunt standardizate la nivel național. Astfel, Colegiul Director al CNCD urmează a admite excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamațiilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

- 1., Se admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului Județean Cluj și a Inspectoratului Județean de poliție Cluj, în ce privește inscripționarea bilingvă a denumirii instituției Poliției localității Săvădisla
2. Se respinge excepția lipsei calității procesuale pasive față de Primarul Comunei Săvădisla și Consiliul Local Săvădisla, în ce privește inscripționarea bilingvă a denumirii instituției Poliției
3. Faptele sesizate în ce privește inscripționarea bilingvă a denumirii instituției Poliției, constituie discriminare potrivit art. 2 alin.1 și art.10 litera h din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
4. Sancționarea Primarului Comunei Săvădisla și a Consiliul Local Săvădisla cu avertisment.
5. Recomandă părților reclamate remediarea situației.
6. Se admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului Local Săvădisla și a Consiliului Județean Cluj, în ce privește afișarea anunțurilor de interes public bilingv din cadrul Poliției localității Săvădisla.
7. Se respinge excepția lipsei calității procesuale pasive față de Inspectoratul Județean de poliție Cluj, în ce privește afișarea anunțurilor de interes public bilingv din cadrul Poliției localității Săvădisla.
8. Faptele sesizate în ce privește afișarea anunțurilor de interes public bilingv din cadrul Poliției localității Săvădisla, constituie discriminare potrivit art. 2 alin.1 și art.10 litera h din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
9. Sancționarea Inspectoratului Județean de poliție Cluj cu avertisment.
10. Recomandă părților reclamate remediarea situației.
11. Se admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Consiliului Local Săvădisla, a Consiliului Județean Cluj și a Inspectoratului Județean de poliție Cluj, în ce privește inscripționarea autovehiculelor poliției din Săvădisla și a semnelor de circulație.
12. Clasarea dosarului
13. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

14. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IOANA POP- Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA

Hotarare redactata de: Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director
Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

